

JURIS ECCLESIASTICI
EPOCHA IV.

JUS NOVISSIMUM.

XV. Hoc Jus novissimum meritò auspicamur à CONSTITUTIONIBUS illis, quas post nostrum Corpus Canonicum editas * nobis BULLARIUM M. ** exhibet.

* Hæ propriè Extravagantes sunt, quia non sunt in Corpore Juris; præcipuæ, quarum allegatio frequens est, sunt Pii V. Greg. XIII. XIV. & XV. Sixti V. Urbani VIII. Clementis X. & XII. & Bened. XIV.

** Opus est Laërtii Cherubini JC. Romani & Angeli Mariae Cherubini ejusdem filii; Bened. XIV. quoque suas Constitutiones imprimi typis curavit, easque more antiquo DD. Bononiensibus inscripsit, quarum IV. Tomi passim obvii sunt.

Additio. Quæ verò harum Constitutionum extra Codicem nostrum Juris vagantium Authoritas? R. Si allegantur incertæ fidei Decretales, servabitur hodie Cap. 8. de fide Instrum. ubi Innoc. III. Helensi Episcopo ita scribit; cùm aliqua Decretalis, de qua judex meritò dubitet, allegatur: si ea juri Communi sit consona, secundum eam non metuat judicare, cùm non tam ipius quam juris communis Authoritate procedere videatur: verùm si juri Communi sit dissona, secundum ipsam non judicet, sed superiorem consulat super eam. . . . Si verò constet authenticè Constitutionem à Pontifice emanasse, attende ad Can. 1. D. 19. non ideo eam rejiciendam esse, quia in codice canonum non habetur; An vero tum universaliter obligat? R. Pro norma est c. 5. de rescriptis, ubi Alex. III. Ravennatenfi Episcopo: Aut mandatum nostrum reverenter adimpleras, aut per literas, quare adimplere non possis, rationabilem causam pretendas. Quod ordinariè in Germania practicatur, nisi constitutio sit evidenter impracticabilis, aut imperii LL. resistant. In Gallia & Belgio Episcopi nihil audent publicare sine Placeto regio, quod & in ducatis Julie & Montium &c. introductum esse constat. Opinio igitur, quæ LL. Papales Disci-

Disciplinares (nullà promulgatione secuta in singulis Dioecesibus) ubique illico obligare prætendit, et si in *Theoria*, in *Praxi* tamen vix sustineri potest. (*)

(*) Non recentior hæc, etiam in *scholis regularium*, doctrina est: antecesserunt Viri *Regulares Clarissimi*, inter quos obvii sunt Cl. Zallweinius, Schmid, qui probatā sua opinione, *Inst. T. I. f. 182.* deum concludit: *neque ratiuncule quædam aut distinætiunculae ranti habendaæ sunt, ut continuam praxin tot sacerdotum evertant*. Accedit laudatus sæpè P. Luidl. *Diss. V. f. 1175* & seqq. in *R. 3.* ita inquiens: *Vero est filius ad obligandos universos fidèles hautquam sufficere leges Pontificias* (intelligit disciplinam tantum concernentes, siquidem inter has, & eas, quæ fidem morisque concernunt, ingens adhuc discriminis est) *Rome solammodo promulgari: Sed regairitur, ut in singulis Provinciis ac Dioecesibus promulgentur. Hodiernus quidem Romanæ Curie stylus id præfert, antiquis tamen incognitus; quod & validis rationibus & momentis ibidem ostendit.*

XVI. Aliam Juris novissimi partem constituit CONC. TRIDENTINUM * sub PAULO III. JULIO III. & PIO IV. PP. CAROLO V. & FERDINANDO I. Imp. celebratum contra novas ejus temporis Religiones ** atque ut nutantium Ss. Canonum observantiam restauraret ***.

* Quantopere Concilium hoc celebrari optarit Germania nostra, verè omnibus Imp. recessibus expressum compertus: necessitatē ipsius exigebat miserrimus Imperii & Religionis nostræ status ob perversa heterodoxorum dogmata.

** Has profligavit per *Canones suos Dogmaticos*.

*** Desuper in eo cogitatum & allaboratum suminè fuit; præstitū, id per *Canones suos disciplinares seu reformatioria Decreta*, de quibus in proverbium transiit: *obligant, ubi sunt recepta*; id tamen neutiquam de *dogmaticis* intellige, cùm fides una semper sit, & invaciabilis. *Addit.*

Additio. Synodum istam, demptis aliquot Decretis reform. à Catholicis omnibus reverenter suscepit, velut Christianam, piam, liberam, & Oecumenicam fatetur ANON. ipse Princip. f. p. Eccles. c. 6. n. 33.

XVII. Orta super genuino Decretorum Discipl. C. Trid. intellectu dubia dirimit CONGREGATIO * CARDINALIUM C. TRIDENT. INTERPRETUM *^{*}

* Plures Congregationes debemus Sixto V. 1. pro Sacra Inquisitione. 2. pro signatura gratiæ. 3. pro erectione Ecclesiarum & provisionibus consistorialibus. 4. pro ubertate annonæ status ecclesiastici. 5. pro sacris ritibus & ceremoniis. 6. pro classe paranda & conservanda ad statū ecclesiastici defensionem. 7. pro Indice librorum prohibitorum. 8. pro status ecclesiastici gravaminibus sublevandis. 9. pro universitate studii Romani. 10. pro consultationibus regularium. 11. pro Consultationibus Episcoporum & aliorum Praelatorum. 12. pro viis, pontibus & aquis curandis. 13. pro Typographia Vaticana. 14. pro consultationibus negotiorum status Ecclesiastici. 15. pro interpretatione Conc. Trid.

** Conf. Constit. Pii IV. Pii V. & Sixti V.

Additio. Quantum Authoritatis hæc Congregatio Eminorum Cardinalium prætendat, nec ipsa hactenus declaravit, nec Papa, sed soli Canoniste divinat; mere doctrinalē ceu Authoribus Classicis attribuere illi facultatem interpretandi, ut tradit Espenius in supplem. ad jus Eccles. univ. f. 48. nimis humile forer, neque Constitutionibus citatis satis conforme: verè & propriè legalem authoritatem hisce Declarationibus attribuere similiter non audeo, quia nec de potestate satis constat, nec de solemnitate ad legem necessaria: media igitur Declarationum istarum videatur esse authoritas, publica quidem & privatè major, non usque tamen adeò ex se valitura, ut sphærā legis assequatur, nisi in ea, quam aliæ LL. universales exposcent, forma compareant. conf. ENGEL Proem. n. 16.

XVIII. Ad jus novissimum plures referunt JUDICATA * ROMANÆ ROTÆ ** AUDITORUM ***.

* Hæc per se Jus Commune non constituant, quia Authores eorum tantum

tum sententiare valent, non novas Leges ferre; *Decisio tamen Constantiæ & perpetua* in hoc Tribunali stylum & regulam facit pro ista curia, unde nec extra curiam eorum authoritas ut levis contemnenda est, in his saltem, quorum *appellatio* Romam devolvitur, propter manifestum periculum sententiæ reformatioræ.

** Cur ita vocetur, censem plerique, quod Auditores alternis vicibus quasi *rotatim* suo fungantur munere; vel quod præcipua Christiani orbis negotia apud illos versentur & agitantur. Vid. *du Cange Glossar. T. I. p. 837.*

*** Hi olim quatuordecim erant teste *Sandino* vit. PP. ad *Sixt. IV.* hic eos reduxit ad numerum duodenarium; sunt itaque hodie: *Tres Romani, Germanus, Gallus, Castellanus, Aragonius, Venetus, Mediolanensis, Senensis & Perusinus* vicissim, *Bononiensis, & Ferrarensis.* Queis stipendia decrevit *Innocentius VI.*

XIX. Juri novissimo pariter accensentur REGULÆ CANCELLARIAE ROMANÆ * Originem suam nactæ à JOANNЕ XXII. ** postea verò à NICOLAO V. in modernum, in quo sunt, statum perductæ***.

* Tales ita vocitantur, quia major earum pars concernit expeditiōnem literarum, quæ in Cancellaria Romana expediuntur: nomen itaque hæreditarunt à *Cancellario*, ad cuius directionem primò fuerunt adinventæ; communiter dividuntur in regulas *de Dandis*, quæ respiciunt universos, aliæ *de Dandis non* sunt, quia dant normam solis officialibus Cancellariae; juxta stylum Curiae moriuntur moriente Pontifice, per novum verò Pontificem reviviscunt; eas pro lege universalī etiam extra curiam ubique observandas esse putat *Gomesius*, verūm hæc sententia hodie in praxi valido patrocinio destituitur; usum igitur & observantiam consule: *in Germania* non obligant, nisi in quantum consentaneæ sunt concordatis nostris.... *In Gallia* regulas *de Infirmis resignantibus, de publicandis resignationibus, & de Verosmili notitia receptas* esse & ad instar Legis in Parlamento registratas notat *Espin T. III.*

f. 700. alias quoque, *de Impetrantibus beneficia viventium, de annali possessore, de Idiomate, usu receptas fore observant alii.*
 ** Telle *Gomeſio* in prœim. Comment. ad has regulas: *sar's compertum est, regulas Cancellariae à Joanne XXII. initium & Originem habuisse.*
 *** Hic primus utiliores Decessorum suorum regulas collegit, ac plures alias judiciales, sive normam administrandæ justitiæ determinantes adjecit. Ceterū commentati sunt in eas preter *Gomeſium* cit. *Joannes à Chokier, Gonzalez, & Mandos.* Quos consule.

XX. Ad jus novissimum speciale nunc dilabimur videl. Germaniae nostræ CONCORDATA * inter quæ, præter antiquiora ** sunt famosa illa, quæ inter FRID. III. Imp. & IMPERII PRINCIPES, nec non LEGATUM PONTIFICIS Aschaffenburgi concepta, & postea anno 1448. à NICOLAO V. Papa solemniter confirmata sunt. ***

* Sub his intelliguntur conventiones ab Imperatoribus ac Regibus Romano-Germanicis cum sede Romana initæ.

** Qualia sunt pæcta Adriani cum Carolo M., Leonis VII. cum Ottone I., Callixtum II. inter & Henricum V. convertata.

*** Objectum horum concordatorum (quæ sunt temperamentum Concil. Basil. (a) & Reg. Cancell.) præcipuè triplex est, 1. Dignitates majores. 2. Dignitates inferiores, & beneficia. 3. Annæ. Conf. de his Barthelium, Horix concordata Nat. Germ. integra. Anon. Demonst. Anal. de Præposituris. Anon. observationes Histor. Jurid. quas tamen singulas meas facere nolo.

a) Omnino hic legi promeretur. Dissertatio patria Inauguralis de an.

1764. *De Certis Conc. Basileensis Decretris, à Germania acceptatis.*

Additio. Concordata ista veram habere naturam pacti & conventionis, nemo est hodie Canonistarum & Publicistarum, qui id abneget; adsentientibus vel ipsis RR. PP. Nicolao V. in Conſtit. ad ſacram §. 1. & Julio III. in Conſtit. de 14. Sept. 1554. ibi., Nos attendentes concordata prædicta vim pacti inter partes habere, & quæ ex pacto conſtant, absque partium conſensu abrogari non posse. Ex hoc igitur subsequa Corollaria statuo:

a) Om-

- a) Omnino falsam esse sententiam illorum, qui Concordata illa nullius roboris firmitatem obtinere prætendunt, atque partem alterutram ad eorum contraventionem extimulant, velut Anon. kurze Abhandlung von dem Rechte des Kaisers &c. in fin. Et profectò, si pax Westphalica nuncupata velut Sanctio Pragmatica Imperii respicienda sit, adeò, ut sententiæ contrariæ personos velut publicæ salutis hostes convellat L.B. de Iestad Tom. II. opusc. 6. quid sentendum erit de iis, qui concordata nostra ad unionem filiarum cum Matre stabiliendam inita ut cassa & irrita vinditant: Imperium Romanum, ait Exord. Avisam. ad Maximil. I. an. 1550. habet Concordata, quibus in conferendis beneficiis innititur, utique ea illæsa conserventur, interest Sacrae Cæsareæ Majestatis.
- b) A neutra parte in alterius præjudicium stram eorum interpretationem, minus derogationem fieri posse; Litera enim Concordatorum nobis certam Legem tulit deinceps inviolabiliter observandam. En. Sylv. Ep. 383.
- c) Neque puro, in iis præscriptionem obtinere locum: affirmantium enim vana videtur alteratio, ex quo natio nostra, Verax, justa, & promissi tenax, contra fidem Romanam præscribere nolit, sed pro sua parte pacta custodire, sicut perpetuo prætendit eadem custodiri consimiliter à Sede Apostolica.

PARÆRGA

EX LIB. I. ET II. DECRETALIUM.

1. *Provide disponente Domino, Romana Ecclesia cunctorum fidelium Mater est & Magistra.*
2. *Imperator Catholicus interest Synodo ad fidem confirmandam, non ad potentiam exercendam. Can. 2. D. 29.*
3. *Illam Ulpiani definitionem Juris Naturalis princ. Inst. de J. N. g. & c. uitat ab aliis impugnetur, omnino susinemos.*
4. *Ss. Canonum statuta custodiantur ab OMNIBUS.*
5. *Lex 2. c. de div. rescript. à Jure Canonico non est correcta.*
6. *Rescripta ad hæredes non transeunt, nisi decessor, dum viveret, per ea sit in Ius vocatus. c. 36. de rescript.*
7. *Mendax prelator penitus carere debet impetratis. C. 20. eod.*